

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللعة الدمشقية (كفاله)

احكام و شرائط ۲

جلسه ۳

استاد وافی

■ اگر کفیل، حقی که مکفول له به گردن بدهکار دارد را انکار کند و او را احضار نکند، در این صورت حق با مکفول له است، زیرا اگر مکفول چیزی را بدهکار نباشد کفالت باطل است و مشروعیت ندارد؛ در این حالت با قسم خوردن مکفول له حق بر او ثابت می شود.

■ اگر نتوانست مکفول را حاضر کند با قسم قبل حقیش ثابت نمی شود؛ زیرا غرض از آن قسم، اثبات اصل کفالت بوده و صرف ادعای عدم کفالت کافی است، اما در اینجا برای گرفتن حق از کفیل باید دوباره قسم بخورد.

■ اگر مکفول له دو شاهد عادل مرد را حاضر کرد که حقی بر گردن مکفول دارد و او هم پذیرفت، مکفول له می تواند حقیش را بر اساس بینه، مطالبه کند.

■ اگر کفیل ادعای پرداخت حق یا بخشش حق از جانب مکفول له را داشته باشد، پذیرفته نیست و اصل بدهکاری را استصحاب می کنیم.

■ اگر مکفول بر عدم بدهکاری قسم خورد، در این صورت کفیل از کفالت و مکفول له از بدهکاری بری می شوند.

■ انکال مکفول له: اگر مکفول له قسم نخورد، کفیل و مکفول بریء الذمه می شوند.

■ اگر دو نفر کفیل یک نفر شوند: یکی از آنها مکفول را تحویل دهند کافی است حتی اگر مکفول خودش را تحویل دهد یا شخص سومی او را تحویل دهد کافی است.

■ اگر کفیل و مکفول یک نفر باشند اما مکفول له دو نفر باشند، هر گاه آن دو نفر خواستند، باید مکفول را به هر دو طلبکار تسلیم کنیم و الا کفیل باید دین را بپردازد.